

որ կատուներէն աւելի ամուր են եղեր
մեռնելու :

— իրենք առաջ պարզեցին, ըստ
Օրսոյ :

— իրաւ անանկ է, մոռցայ . . . թի՞ֆ,
թի՞ֆ. պո՛ւմ, պո՛ւմ. կրկին հարուած
մէկ ձեռքով : . . . թէ որ ասկէց աղէկ
կրնայ նետուիլ նէ, ես ինքզինքս կը կա-
խեմ : . . . վերջապէս հեծար . . . երթա-
լէդ առաջ մէյ մը ըրածիդ վրայ նայէ.
քաղաքավարութեան դէմ է առանց
բարե տալու ընկերութենէդ բաժնուիլ:

Օրսոյ մորակեց ձին. որովհետև ան-
հնարին էր որ կարենար տեսնել այն
խեղճերն որոնց ինքը մահ տուեր էր :

— Օրս' Անտոն, կ'ուզես որ շտկէ շի-
տակ խօսք մը ըսեմ քեզի, զուրցեց ա-
ւազակը՝ ձիուն սանձը ձեռք առնելով:
Աս երկու խեղճերը կարեկցութիւնս կը
շարժեն . . . կ'աղաչեմ ներէ ինծի . . . ա-
նանկ գեղեցիկ . . . անանկ ուժով . . . անանկ
երիտասարդ . . . որչափ անգամ յուղան-
տուչիոյի հետ մէկտեղ որակ ելեր եմ...
չորս օր հազիւ կայ որ սիկարի ծրար
մը տուաւ ինծի . . . վինչէնդէլլոյ ալ
միշտ զուարթ էր : . . . իրաւ է որ զու-
ուրիշ բան չէիր կրնար ընել . . . և հա-
րուածն ալ անանկ աղուոր է՝ որ ցափիլ
չըլլար . . . բայց ես վրէժ խնդրելու ա-
ռիթ չունէի իրենցմէ : . . . Գիտեմ որ
իրաւոնք ունիս. երբոր մէկը թշնամի
մը ունի՝ պէտք է մէջտեղէն վերցընէ:
Սակայն Պարրիչիները հին ցեղ են . և
դժբաղդաբար սերունդնին պիտի կոր-
սուի . . . և կրկին հարուածով մը . շատ
նշանաւոր բան :

Այսանկ Պարրիչիներուն դամբանա-
կանն ընելով Պրանտոլաչիոյ, աճապա-
րանգ դէպ՚ի Սդացցոնայի անտառը կը
տանէր զօրտոյ, Քիլինան ու Պրուսկոյ
շունը :

Կը շարունակուի:

=====

Որդի մը իր ազատուրիւնը կը կոր-
պնցընէ հայրը ազատելու հաւաք.

Գաղղիացի զօրապետին մէկը երբոր
իր զօրքին թիւը լրացընելու համար ե-
րիտասարդներ կը ժողվէր, մէկ գեղե-
ցիկ երիտասարդ մըն ալ ինքնիրեն աս
զօրապետին առջին ելաւ. և թէպէտ
ինքն անմեղ տղայ մըն էր, բայց կը
վախնար ու կակազելով մը զինուորու-
թեան կ'ուզէր գրուիլ: Զօրապետը սկը-
սաւ քաջալերել զինքը որ սիրտ առնէ:
ինդրեմ Տէր իմ, ըսաւ իրեն երիտա-
սարդը, չկարծէք թէ վախնալուս պատ-
ճառը չարիք մը ըրեր եմ՝ անոր համար
է, հապա կը վախնամ որ զիս չէք ըն-
դունիր, և ան ատեն թշուառութիւնս
անտանելի կ'ըլլայ: Աս ըսելու չմնաց՝ ե-
րեսի գոյնը մէկէն նետեց: Զօրապետը
քաջալերելով, զքեզ սիրով կ'ընդունիմ,
ըսաւ, ինչու չէ, միայն կ'ուզեմ քու ինչ
վիճակի մարդ ըլլալդ ինծի պատմէիր,
ըսաւ: Ես հրամանքիդ տեղն՝ ի տեղը կը
պատմեմ, ըսաւ երիտասարդը . որպէս
զի ետքէն չցաւիս: Մէյմը երեսս կը
նայիս, ես քաջ՝ ուժով երիտասարդ
մըն եմ, իմ պարագս ընելու խիստ ճիշդ
եմ, բայց ողբալի վիճակս զիս կը ստիպէ
որ քեզմէ այնպիսի թոշակ մը խնդրեմ
որ ուզես չուզես տասս ինծի, և անկէց մէկ
փող պակաս տասս չըլլար. և գիտցիր որ
եթէ զիս ստիպող զիխաւոր բան մը չըլ-
լար, ես որ և իցէ կերպով իմ ազատու-
թիւնս քեզի ոչ երբէք կը ծախէի: Ուս-
տի թէ որ 500 լիրէ ստըկէն պակաս
ըլլայ՝ յոյս մի ունենար որ ես քու ծա-
ռայութեանդ մէջ մտնեմ. և թէ որ չեմ
տար ըսես, սաստիկ սիրտս կը կոտրես,
Զօրապետը դարձաւ ըսաւ. Հինգ հա-
րիւր լիրէ. զարմանք. քիչ բան չէ. բայց
շիտակը ըսեմ, դուն շատ աչքս մտար.
յուսամ որ քեզմէ շատ աղէկ ծառայու-
թիւններ պիտոր տեսնեմ, ուրեմն հոս
եկուր, ահաւասիկ քեզի ուզածիդ չափ.
ահա զքեզ զինուորաց կարգը կը գրեմ.
ստորագրէ սա թղթին վրայ քու անունդ,
և պատրաստուէ ճամբայ ելլելու.

Երիտասարդն երբոր տեսաւ որ բանը յաջողեցաւ, մէկէն երեսի գոյնը տեղը եկաւ, ու սկսաւ գոհ սրտով ուրախանալ . մէկէն զինուորագրութեան թղթին մէջ իր անունը ստորագրեց, ստակը առաւ, և խոստացաւ ալ որ նախքան իրեն ճամբայ ելլելը ինքը կը դառնայ կու դայ :

Զօրապետը ամեննեին դէմ չկեցաւ անոր կամացը . բայց ուզեց իմանալ թէ աս կարգէ գուրս զիսպուածը արդեքը ինչ պիտի ըլլայ . ուստի երբոր անիկայ գնաց, ինքն ալ անոր ետևէն սկսաւ երթալ ծածուկ, և ինչուան բանտի մը գուռը այնպէս ետևէն գնաց : Երբոր երիտասարդը բանտէն ներս մտաւ, ինքն ալ անոր ետևէն մտաւ, տեսաւ որ երիտասարդը բանտապետին կ'ըսէր թէ Ահաւասիկ քեզի 500 լիրէն՝ որուն համար հայրս բանտ մտած է . ահա ես քու ձեռքդ կը զնեմ ան ստակները, միայն զիս իրեն տար, կ'ուզեմ որ ես իմ բերնովս աւետեմ իրեն ազատութիւնը :

Աս երբոր տեսաւ զօրապետը՝ զարմացաւ . բայց քիչ մը ատեն ալ համբերեց, որպէս զի ինչուան բանտարկեալին սենեակը մտնէ : Ներս մտնելուն պէս տեսաւ որ ան նոր զօրականը մէկ ծերու մը պլլուած արցունքներ կը թափէր ու կը պազնէր, և միանգամնյն իրեն կ'աւետէր որ զինքը ազատելու համար՝ ինքը իր ազատութիւնը ծախեց :

Ան միջոցին զօրապետին սիրտը սառտիկ շարժելով յանկարծ խուցէն ներս մտաւ, ու երկուքին մէկէն ըստաւ . «Ան կարելի է որ ես մէկ հայր մը այսպիսի սիրտ ունեցող որդիէ մը բաժնեմ . կ'ուզեմ որ աս զեղեցիկ զործքին ինքն ալ մասնակից ըլլայ . քեզի կ'ըսեմ բարի ծեր, որդիդ ալ քեզի պէս ասկէ վերջը ազատ է . 500 լիրէ տալուս վրայ ամեննեին չեմ ցաւիր, երբոր միտքս կը բերեմ որ բարի վախճանի մը համար տուի . ահաւասիկ իրեն զինուորագրութեան թուղթը քու առջեղ կը պառեմ :

Մէկէն երկուքն ալ իրենց առատա-

ձեռն բարերարին ուզը ինկան : Բայց տղան ուզք կոխեց որ ինքը ազատ չըլլայ . և վերջապէս պարտաւորեց զզօրապետը որ զէթ մէկ տարի մը թող տայ իրեն ծառայելու, ան ալ ակամայ յանձն առաւ : Երբոր զօրաց մէջ մտաւ, կը թուած քաջ զինուորի մը պէս այնպէս կատարեց իրեն պարտքը . և երբեմն երբեմն իր բերնէն կտրելով իր հօրը մանր մունր օգնութիւններ ալ կը խաւրէր . Երբոր տարեգլուխը եկաւ արձակման հրաման առնելով՝ դարձաւ յաջողութեամբ իր հօրը գերկը :

Օրուառու .

Ի յօդուասոս ամնոյս արժան է զհասած այգիքն կթեն . ապա թէ չլինի՝ ի հասցնել՝ նա փորէ . և զփոշին՝ որ՝ ի փորչէն և՝ ի գղցանն ՚ի մանրեալցն՝ ելնէ և՝ ի խաղողն հասնի, հասցնէ զխաղողն որպէս յառաջ գրեցաք . և միտ զի՞՝ որ ծառ և այզի որ ճանապարհի մօտ լինի, և փոշի յիւր վրայ նստի՝ շուտ հասնի . նոյնպէս և ամենայն այգի որ՝ ի ծանր գետին կենայ՝ ՚ի չորն պատեհ է որ փորուի . բայց թէ նօսր լինի չըլննէ, և՝ ՚ի գիճային գետինն չէ պարտ զտունկն խորու² տնկել, թէ ոչ՝ նեխեցնէ գետինն : Եւ այզի որ այս ամիսս չհասցնէ, գու ծայրատէ և աերեն թափէ, որ բանուի խաղողն և հասցնէ արեգակն . և տես թէ այգին նորտունկ լինի և շատ բեր առնու՝ չհասիլիս՝ ՚ի բերն . ծայրատէ կարծ, և՝ ՚ի բերէն հետուին կտրէ, և թեթեսացո քանի կը տրիս զբերն, և թէ ոչ՝ այգին վատուժէ . և զնոյնքն ՚ի յայլ տարիքն տայ . և թէ առնես խաղողի պտուղն մեծ լինայ, և այզին ուժով գայ : Այլ և առ սպունդ և զիր յեղէզն և թաց՝ ՚ի ջուրն, և ըզպատրուսած ծառերն յայս ամիսս թաց

¹ ՚ի մանրեալ հողոյն :

² Խորունկ :

³ Թուի մէ ագանէր կամ քադագի :